

КОНКУРЕНТОСПРОМОЖНИЙ ФАХІВЕЦЬ – ЯК МОТИВАЦІЯ ДО НАВЧАННЯ

Часто молодь, коли робить професійний вибір, віддає перевагу модним, престижним і високооплачуваним професіям. Конкурентоспроможність студента в отриманні високооплачуваної роботи може стати хорошою мотивацією для його навчання, так як саме висококваліфікований фахівець має шанс отримати дану роботу. Не викликає сумніву те, що підвищення конкурентоспроможності особистості необхідно починати як з вищої професійної освіти, так і з підвищення кваліфікації в процесі навчання.

Головною умовою досягнення поставлених цілей є мотивація, в основі якої лежать потреби та інтереси особистості. З метою підготовки фахівця, здатного скласти конкуренцію на ринку праці, вважається за необхідне сформувати у студентів позитивну мотивацію перспективи таким чином, щоб у них виникла позитивна установка на подальше навчання, на саморозвиток і самовдосконалення.

До тих пір, доки студентам не буде зрозумілий сенс досліджуваної дисципліни з точки зору потреб майбутньої професійної діяльності, не можна очікувати творчої активності з боку студента. Для того, щоб домогтися хороших успіхів у навчанні, необхідно зробити навчання бажаним процесом, розвивати в учнів внутрішню мотивацію до вивчення предметів, які йому читають. Під мотивом розуміється переживання, яке розвиває спрямованість активності особистості на вивчення предмета. Тому першорядну увагу необхідно приділити розвитку пізнавальної потреби у студентів і забезпечити виховання конкурентоспроможних якостей особистості.

У процесі навчання у виші повинні бути створені умови для того, щоб студент з об'єкта професійної підготовки перетворився на суб'єкт, який приймає на себе відповідальність за якість своєї праці, використання часових ресурсів найбільш ефективним способом, який бажає отримати якісну освіту і диплом, що відкриють йому широкі можливості, престижну і високооплачувану роботу.

Д. Загрійчук

ФІЛОСОФІЯ ТА НАУКА: МОЖЛИВОСТІ ВЗАЄМООБҐРУНТУВАННЯ В НАВЧАЛЬНОМУ ПРОЦЕСІ

Дуже важливим, а часто і надто складним завданням для початківців щодо входження в наукове середовище є проблема «бачення» наукових

абстракцій у реальному житті. Особливо це стосується філософії. Істини, якими вона оперує, часто «зависають у повітрі», здаються не так істинами, як простим мудруванням. А як інакше можна зрозуміти, наприклад, твердження Зенона із Елеї, що руху не існує. Або як не прийняти таке просте і зрозуміле висловлювання, що буття є, а небуття нема, яке все ж є хибним.

Здавалося б, що після вивчення математики, натренованості студентів у розв'язанні диференціальних та інтегральних рівнянь, проблеми руху не повинні ставити студентів у становище Зенона, який жив задовго до настання нової ери, та тим не менш усвідомлення самої проблеми, засвоєння мислення, яке доказовим способом розв'язує цю проблему, дається нелегко, а часом потребує тривалого часу. І саме тут є можливість для викладача за допомогою знань, отриманих студентами на заняттях з математики, розкрити і зрозуміти глибинний зміст «теоретичних поневірянь» Зенона, з одного боку, і з допомогою «філософського освітлення» посприяти перетворенню індивіда-калькулятора в математика, з іншого.

А суть проблеми руху полягає ось у чому. Рух є протиріччям. І коли говорять, що він є абсолютним, а спокій відносним, то часто над цим висловлюванням не задумуються як слід. Виявляється, твердження, що спокій є відсутністю руху, твердження, що видається таким природним, не є цілком правильним. І коли Зенон після диференціювання руху в просторі інтегрує ці диференційовані частини арифметичним способом, то справді виявляється, що руху не існує, адже сума «спокоїв» руху не дає. Реально ж диференціювання руху у своєму підсумку не дає спокою, тобто нуля, а лише нескінченно малу величину руху, яка прямує до нуля, але ніколи його не досягає. Виходячи з цього, спокій виявляється не відсутністю руху, а нескінченно малою його величиною. Ця величина настільки є малою, несуттєвою, що її можна проігнорувати і прирівняти до нуля, але треба пам'ятати, що вона все ж нулем не є. Саме такими істинами оперує математика, яка цю нескінченно малу величину називає похибкою і чинить з нею саме так, як і ми, «виправляючи» Зенона.

Усвідомлення цієї істини приводить нас до остаточного формулювання поняття «спокій». Він, виявляється, не є відсутністю руху, що здавалось таким природним на початку, а є моментом руху. Таким чином, глибокого змісту набуває твердження про абсолютність руху і відносність спокою, а разом з цим втрачає свій «блиск» і така поширена серед студентів, і не тільки серед них, віра в поділ наук на «абстрактні» та «конкретні».

Те ж саме можемо простежити і при осмисленні філософських міркувань Парменіда стосовно буття. Що означає його твердження про те, що буття є, а небуття нема? На перший погляд, так воно нібито і є, адже бути – це означає існувати, а не існувати означає не бути. Але виникає питання: а звідки з'явилося те, чого вчора ще не було? Або інше: куди

дівається те, що вчора ще було, а сьогодні його вже не стало? Можливо, для декого ці міркування є словесною еквілібристикою, але на рівні глибинних засад буття, на рівні загальних понять інакше і не скажеш, крім класичного: існує як буття, так і небуття. Підтвердженням цього є наше щоденне спілкування. Коли я кажу, що вчора я був у театрі, то це не означає, що я там не був, тому що зараз я в аудиторії. Виявляється, що й те, чого зараз немає, також існує, але існує у формі небуття. Власне, існування трьох форм часу в граматиці є реальним підтвердженням істинності того, що існує не лише буття, але й небуття. Або, іншими словами, заперечення існування небуття є запереченням існування руху, тобто є сповзанням на позицію Зенона, хибність якої вище ми вже довели.

Усе сказане вище зводиться до необхідності освоєння діалектичного методу мислення.

О.В. Ель Кассем

АНГЛІЙСЬКА МОВА ДІЛОВОГО СПІЛКУВАННЯ ДЛЯ СТУДЕНТІВ ЗАЛІЗНИЧНИХ ВИШІВ: СКЛАДАННЯ НАВЧАЛЬНИХ ПОСІБНИКІВ

Проблема підвищення ефективності іншомовної підготовки майбутніх спеціалістів залізничного транспорту є сьогодні невід'ємним компонентом вищої професійної освіти та може бути вирішена, перш за все, за допомогою правильної методичної стратегії, одним з елементів якої можна вважати спеціальне методичне забезпечення (підручники, навчальні посібники тощо), яке органічно інтегрує мовну та професійну сфери (Language for Special Purposes).

На сучасному етапі для студентів технічних вузів іноземна мова є засобом осмислення вибраної галузі знань, реальним інструментом усної та писемної професійної комунікації, про що свідчать участь у спеціалізованих конференціях, написання статей у зарубіжних наукових спеціалізованих виданнях, підтримка контактів з іноземними колегами через електронну пошту, активне використання Інтернету для підготовки курсових робіт та докладів за спеціальністю тощо. Тобто є потреба в навчально-методичних посібниках, які би відповідали сучасним потребам та були орієнтовані на професійні інтереси студентів залізничних спеціальностей.

При створенні таких навчальних посібників необхідно враховувати багато факторів, а саме:

- за змістом навчальний матеріал повинен відноситися до сфери професійних знань студентів – залізничний транспорт;